

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: KK-7T/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421010177
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lukáš Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8421010177.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudcom Mgr. Lukášom Hvizdošom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. septembra 2023 v Kežmarku, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., D. E., trvale bytom F. XXX, G. H.,

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Kežmarok, pod č. Pv 583/20/7703-12 zo dňa 05.05.2021, podanej na tunajší súd dňa 06.05.2021, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že ako otec maloletého C. F., nar. XX.XX.XXXX, v období od decembra 2019 doposiaľ si v I. J., okr. I., a inde napriek svojim možnostiam a schopnostiam úmyselne neplnil riadne svoju vyživovaciu povinnosť, a to aj napriek tomu, že jeho vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 5Pc/41/2018 zo dňa 15.08.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.09.2019, bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého C. F., nar. XX.XX.XXXX, počnúc dňom narodenia dieťaťa, mesačne sumou 28,79 € /30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa/ vždy do 25. dňa v mesiaci k rukám matky K. F., s určením dlžného výživného v sume 1.036,44 € za mesiace september 2016 až august 2019, pričom za uvedené obdobie uhradil celkovo sumu 150,- €, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre matku K. F. v sume najmenej 1.468,54 €,

pretože trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala dňa 06.05.2021 na tunajší súd obžalobu pod č. Pv 583/20/7703-12 zo dňa 05.05.2021 na obvineného A. B. pre skutok tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku, ktorý právne kvalifikovala ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B., svedkyne poškodenej K. F., ako aj listinnými dôkazmi a zistil nasledovné.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný. Ku skutku uviedol, že je psychiatrický pacient. Sudca mu vypočítal výživné približne na 28,60 Eur a na 22,- Eur pozadu, lebo viac nemal z čoho platiť. Teda mal platiť 55,- Eur mesačne. Všetko platí. Chce platiť aj viac, do 100,- Eur. Viac nemá z čoho. Na syna platí tak ako mu súd určil. Rok dozadu bol vo väzbe, bol tam 2 roky a 2 mesiace. Nepamätá si, či počas výkonu väzby nahlásil vyživovaciu povinnosť. Bol aj v Anglicku, 2 týždne, od roku 2019 nepracoval, od decembra 2019 do marca 2021 bol evidovaný na ÚPSVaR, potom bol vyradený a robil na dohodu, presné obdobie si

neepamätá. Od decembra 2019 do marca 2021 nebol zamestnaný, poberal dávku v hmotnej núdzi. On výživné platí od času, kedy mu bolo určené, teda od roku 2019, platí 50,- Eur mesačne, ale bude platiť aj po 100,- Eur. Všetko platí poštou, na pošte v F.. Iným spôsobom na výživu syna neprispel, teda hračkami alebo oblečením. Platí výživné, to je povinné. Počas tehotenstva dostala K. F. od neho 1 600,- Eur. Malo to byť na výživu, ale ona kúpila dvere a iné veci. Otcovstvo bolo určené na súde. Na syna platí už 3 roky, platí každý mesiac.

Súd postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku odstraňoval rozpory vo výpovedi obžalovaného a prečítal časť výpovede z prípravného konania zo dňa 21.04.2021, kde obžalovaný o. i. vypovedal, že si je vedomý, že neplatil výživné, výživné chce riadne splácať, ako aj splatiť dlžné výživné, už si aj hľadá prácu, aby bol schopný svoje záväzky voči synovi splatiť, je mu ľúto, čo sa stalo. Obžalovaný zotrval na výpovedi z hlavného pojednávania a uviedol, že nevie, prečo je to tak napísané, on platí výživné odkedy mu súd určil.

Svedkyňa poškodená K. F., vypočutá na hlavnom pojednávaní, zotrvala na výpovedi z prípravného konania a ku skutku uviedla, že mali súdne konanie, ktoré bolo právoplatné. Malo sa to ukončiť. Súd určil, že bude platiť 27,- Eur aj nejaké centy, plus 20,- Eur splátka, lebo v tom období bol zamestnaný. Obžalovaný po súdnom konaní neplatil, tak po 3 – 4 mesiacoch išla na políciu a oni ich dali tu k policajtom do Kežmaruku, potom na kriminálku. Potom to kriminálka dala na prokuratúru. Zmenilo sa to, začal pravidelne platiť, aj to neplatí do 20-teho dňa, ako bolo určené, ale inak platí. Nevie, koľko obžalovaný celkovo zaplatil na výživnom. V mesiaci august a september 2023 výživné zaplatil po 50,- Eur. Ani nevie, koľko je dlh na výživnom. Pred narodením syna ani po jeho narodení jej neprispel, ona sa o všetko postarala. Poberá prídavky vo výške 60,- Eur na každé dieťa a dávku v hmotnej núdzi vo výške 39,- Eur. S obžalovaným má jedno dieťa, nekomunikujú medzi sebou. Synovi okrem výživného neposkytuje žiadne dary. Syn má všetko, čo potrebuje.

Súd postupom podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku odstraňoval rozpory vo výpovedi svedkyne poškodenej a prečítal časť výpovede z prípravného konania zo dňa 21.04.2021, kde svedkyňa poškodená o. i. vypovedala, že pred narodením dieťaťa prišiel s peniazmi a vedel, že sa dieťa v septembri narodilo. Svedkyňa poškodená k rozporom uviedla, že pred narodením, keď sa ešte nenarodil, vtedy ešte spolu žili, ale keď sa narodil, už spolu nežili. Spolu žili, keď bola ešte gravidná. Vtedy, keď spolu žili, dal jej finančné prostriedky, ale na spolužitie, nie na dieťa. To bolo na stravu a také veci, a nie na výbavu. Odhadom to bolo 1 600,- Eur alebo 1 700,- Eur, ale nevie presne. Prešlo 7 rokov. O týchto finančných prostriedkoch vedeli ich mamy. On prišiel v decembri presne 24-teho k nim. Už neodišiel, ostal tam. Asi mesiac bola tehotná. V januári hneď odišiel do Čiech za prácou. Vrátil sa 3. marca alebo februára, nevie presne. Spolu boli 2 mesiace, keď sa vrátil. Potom, po dvoch mesiacoch, sa to ukončilo. Čakala, že príde do nemocnice, ale neprišiel. On a jeho matka povedali, že sa postarajú o kočík, postieľku. Ale ona mala všetko pripravené.

Zo zápisnice o trestnom oznámení podanom dňa 26.10.2020 oznamovateľkou K. F. vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 5Pc/41/2018 zo dňa 15.08.2019, právoplatným dňa 18.09.2019, súd nezaopatrené dieťa C. F., nar. XX.XX.XXXX, zveril do osobnej starostlivosti matky a otca maloletého dieťaťa, A. B., zaviazal povinnosťou prispievať na jeho výživu sumou 28,79 Eur na dieťa mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Menovaný si vyživovaciu povinnosť neplní, kde za mesiac september, október, november a december 2019 zaplatil iba 100,- Eur, pričom mal zaplatiť 115,16 Eur. Od januára do októbra 2020 mal zaplatiť 287,90 Eur a nezaplatil ani euro, kde celkovo dlží na bežnom výživnom sumu vo výške 303,06 Eur. Rozsudkom bol zaviazaný splácať dlžné výživné za mesiace september 2016 až august 2019 vo výške 1 036,44 Eur, po 20,- Eur, k bežnému výživnému, kde menovaný z uvedenej čiastky nič nezaplatil. Celkovo dlží 1 339,50 Eur.

Okresný súd Kežmarok rozsudkom sp. zn. 5Pc/41/2018 zo dňa 15.08.2019, právoplatným dňa 18.09.2019, vykonateľným v II. výroku dňa 18.09.2019 a v III. výroku dňa 26.09.2019, určil, že A. B. je otcom maloletého C. F., nar. XX.XX.XXXX a upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Zaviazal otca maloletého dieťaťa, A. B., prispievať na výživu na maloletého C. F. sumou 28,79 Eur/mesačne /30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa/, počnúc dňom narodenia dieťaťa, ktorú je otec povinný platiť do rúk matky vždy do 25.-teho dňa v mesiaci a povolil splácať dlžné výživné za mesiace september 2016 až august 2019 (vrátane) vo výške 1 036,44 Eur spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom september 2019, až do úplného vyrovnania dlžnej sumy, po 20,- Eur.

Súd tiež prečítal rodný list maloletého C. F., nar. XX.XX.XXXX, z ktorého vyplýva, že otec dieťaťa nie je uvedený a svedkyňa poškodená K. F. je zapísaná ako jeho matka.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny C. L. J., pracovisko H., dňa 08.12.2020 oznámil, že obžalovaný nie je v súčasnosti v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Obžalovaný bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 21.12.2012 do 26.11.2013 vrátane, pričom dňa 27.11.2013 bol vyradený z dôvodu nespôlupráce s úradom, od 05.08.2014 do 22.09.2014 vrátane, pričom dňa 23.09.2014 bol vyradený z dôvodu nespôlupráce s úradom, od 15.06.2015 do 08.09.2015 vrátane, pričom dňa 09.09.2015 bol vyradený z dôvodu nespôlupráce s úradom, od 02.01.2018 do 20.03.2018 vrátane, pričom dňa 21.03.2018 bol vyradený z dôvodu výkonu práce na základe dohody o práci vykonanej mimo pracovného pomeru (pracoval od 21.03.2018 do 18.04.2018). Od 09.08.2019 do 05.09.2019 bol opätovne v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pričom dňa 06.09.2019 bol vyradený z dôvodu nespôlupráce s úradom. Obžalovaný bol zamestnaný od 21.03.2018 do 18.04.2018 a od 02.07.2018 do 09.08.2018 na základe dohody a od 10.08.2018 do 12.10.2018 bol v pracovnom pomere. Od 01.08.2019 do 31.10.2019 bola A. B. poskytovaná pomoc v hmotnej núdzi, dávka bola vyplácaná vo výške 64,70 Eur mesačne a bola mu odňatá od 01.11.2019, nakoľko odmietol ponuku aktivačného centra úradu na odpracovanie 32 hodín mesačne v obci.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny I., dňa 25.03.2021 oznámil, že svedkyňa poškodenej K. F. sa na dieťa C. F., nar. XX.XX.XXXX, vypláca prídavok na dieťa od 21.09.2016 a jeho vyplácanie trvá, bol vyplácaný rodičovský príspevok od 21.09.2016 do 31.05.2018. Náhradné výživné doposiaľ nebolo vyplácané, ani neevidujú žiadosť o vyplácanie náhradného výživného.

C. M., pobočka C. L. J., potvrdila, že obžalovaný od 01.09.2018 až doposiaľ nebol poberateľom dávky v nezamestnanosti, poberateľom dôchodku ani poberateľom nemocenských dávok. V období od septembra 2016 doposiaľ bol v evidencii registra poistencov a spotrebiteľov evidovaný ako osoba vykonávajúca prácu na základe dohody o vykonaní práce od 21.03.2018 do 18.04.2018 pre spoločnosť I. C., C. a od 02.07.2018 do 09.08.2018 pre spoločnosť B., C. a od 10.08.2018 do 12.10.2018 vykonával prácu v pracovnom pomere ako zamestnanec pre spoločnosť B., C..

Zo správy Okresného úradu C. L. J., odbor živnostenského podnikania, zo dňa 08.12.2020, vyplýva, že A. B. nemá v živnostenskom registri zápis.

Zo správy Okresného úradu H., katastrálny odbor, zo dňa 10.12.2020 a zo dňa 25.03.2021, vyplýva, že obžalovaný nie je v katastri nehnuteľností vedený ako vlastník nehnuteľností evidovaných na Okresnom úrade H..

Z odpovede na žiadosť o zaslanie správy Daňového úradu I., kontaktné miesto H., zo dňa 10.12.2020, vyplýva, že obžalovaný sa nenachádza v registri daňových subjektov.

Zo správy OR PZ v Spišskej Novej Vsi, Okresný dopravný inšpektorát v Gelnici, vyplýva, že obžalovaný nie je v súčasnosti a ani v minulosti nebol vedený ako vlastník alebo držiteľ vozidla v národnej evidencii vozidiel.

Zo správy obce F. vyplýva, že obžalovaný by sa mal zdržiavať na adrese F. XXX. Správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Košice zo dňa 11.02.2021 vyplýva, že obžalovaný je vo výkone väzby, kde nebol pracovne zaradený a na ekonomické oddelenie nebola nahlásená vyživovacia povinnosť. Zo správy ÚVV a ÚVTOS Košice zo dňa 25.03.2021 vyplýva, že obžalovaný bol dňa 18.01.2021 dodaný do výkonu väzby na príkaz Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 2Tp/2/2021. Dňa 24.03.2021 bol na príkaz Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6T/11/2021 prepustený na slobodu. Správanie obžalovaného počas výkonu väzby bolo na požadovanej úrovni, vystupovanie voči príslušníkom ZVJS a spolubývajúcim bolo slušné a disciplinované. Počas pobytu nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. Menovaný dňa 19.01.2021 nahlásil vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému synovi C. F.. Uviedol, že má súdom určenú vyživovaciu povinnosť vo výške 50,- Eur, ktorú si neplnil, nakoľko nebol zamestnaný. Obžalovaný nebol pracovne zaradený, preto mu neboli vykonávané ani zrážky z pracovnej

odmeny. Výživné pre maloletú osobu neuhrádzal ani dobrovoľne, nakoľko nedisponoval finančnými prostriedkami.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný bol štyrikrát priestupkovo riešený, z toho v jednom prípade pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, v jednom prípade pre priestupok proti majetku a v dvoch prípadoch sa dopustil priestupku proti § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplývajú celkovo dva záznamy pre druhovo odlišnú trestnú činnosť. Ostatným záznamom je odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6T/11/2021 zo dňa 24.03.2021 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou v trvaní 14 mesiacov, t. j. do 24.05.2022. Odsúdený sa osvedčil a na páchatel'a sa hľadá ako keby nebol odsúdený.

Súd sa na hlavnom pojednávaní prečítal aj pripojený spis Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6T/11/2021. Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6T/11/2021 vyplýva, že dňa 01.03.2021 prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podal obžalobu č. 3 Pv 29/21/8810-13 na obvineného A. B., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6T/11/2021 zo dňa 24.03.2021, právoplatným dňa 24.03.2021, bol A. B. uznaný za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a pri zachovaní právnej kvalifikácie skutku z podanej obžaloby a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou v trvaní 14 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6T/11/2021 zo dňa 11.08.2022, právoplatným dňa 19.08.2022, súd vyslovil, že sa osvedčil.

Súd tiež prečítal znalecký posudok č. 108/2022 vypracovaný v štádiu súdneho konania znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, N. B. I., zo záverov ktorého vyplynulo, že u obžalovaného A. B. bola potvrdená diagnóza manická porucha s psychotickou symptomatológiou u disharmonicky štrukturovanej osobnosti s paranoidnými rysmi. Obžalovaný v čase skutku netrpel duševnou chorobou, boli plne zachované rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, preto bol plne spôsobilý rozpoznať protiprávnosť svojho konania a vedel svoje konanie ovládať. Pobyť obžalovaného z psychiatrického hľadiska, ak sa nachádza v manickej fáze s psychotickou symptomatológiou je pre spoločnosť nebezpečný, ale vzhľadom na dobrovoľnú pravidelnú liečbu v spádovej psychiatrickej ambulancii nie je nutné nariadenie ochranných opatrení, dobrovoľná ambulantná liečba postačuje.

Postupom podľa § 269 Trestného poriadku súd prečítal poštové poukážky, z ktorých vyplýva, že obžalovaný v mesiacoch september 2019 a december 2019 poukázal sumu 50,- Eur/mesačne adresátovi K. F., v mesiacoch apríl 2021 až december 2021 poukázal sumu 50,- Eur/mesačne adresátovi K. F., v mesiacoch január 2022 až december 2022 poukázal sumu 50,- Eur/mesačne adresátovi K. F., v mesiacoch január 2023 až august 2023 poukázal sumu 50,- Eur/mesačne adresátovi K. F.. Okrem toho obžalovaný v mesiaci december 2020 poukázal sumu 25,- Eur adresátovi K. F., ktorá suma však bola vrátená odosielateľovi.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd vykonal všetky dôkazy, ktoré navrhli vykonať strany trestného konania, a ktoré sám považoval za potrebné pre objasnenie skutkového stavu veci a rozhodnutie o tom, či a aký skutok sa stal, či je tento skutok trestným činom a ak áno, akým a či tento trestný čin spáchal obžalovaný.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Na svoju obranu uviedol, že on výživné doposiaľ platil, má šeky, platil všetko. Chce platiť aj viac, do 100,- Eur. Na syna platí tak, ako mu súd určil. Rok dozadu bol vo väzbe, bol tam 2 roky a 2 mesiace. Všetko platí poštou, na pošte v F.. Na syna platí už 3 roky, platí každý mesiac. Obžalovaný zmenil platbu 1 600,- Eur, ešte pred narodením syna.

Na druhej strane bola svedecká výpoveď svedkyne poškodenej K. F., ktorá uviedla, že obžalovaný po súdnom konaní neplatil, tak po 3 – 4 mesiacoch išla na políciu a oni ich dali k policajtom do Kežmarku, potom na kriminálku. Nevie, koľko obžalovaný celkovo zaplatil na výživnom. Ani nevie, koľko je dlh na výživnom. Synovi okrem výživného neposkytuje žiadne dary. Syn má všetko, čo potrebuje. Potvrdila, že od obžalovaného obdržala sumu vo výške 1 600,- Eur alebo 1 700,- Eur, ale suma nebola na výživné, ale na stravu, keďže v tom čase spolu s obžalovaným žili.

Objektom prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona je nárok na výživu založený na ustanoveniach Zákona o rodine, teda alimentálny nárok. V tomto konkrétnom prípade sa jedná o vyživovaciú povinnosť rodiča k maloletým nezaopatreným deťom v zmysle ustanovení § 62 až § 65 Zákona o rodine. Trestný zákon tu chráni záujem oprávnených osôb a ich alimentálnych nárokov, keďže zákonná úprava vzájomných vyživovacích povinností vyjadruje záujem spoločnosti chrániť osoby, ktoré vzhľadom na svoj vek, možnosti a schopnosti sú odkázané výživou v rozhodnom období na povinnú osobu. Povinnosti sú viazané na rodinný a príbuzenský pomer oprávnených a povinného.

Na to, aby súd mohol uznať obžalovaného za vinného z trestného činu, musí byť z vykonaných dôkazov bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané, že sa skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba stal, tento je trestným činom uvedeným v osobitnej časti Trestného zákona, a že tento skutok spáchal obžalovaný. Ak existujú akékoľvek rozumné pochybnosti, nemožno ich vyložiť v neprospech obžalovaného, ale naopak, je nutné ich vyložiť v jeho prospech. Odsudzujúci výrok môže mať zákonný podklad iba vtedy, ak je v dôkaznom konaní dosiahnutý najvyšší možný stupeň istoty nielen vo vzťahu ku skutku, ale aj vo vzťahu ku konkrétnemu páchatelovi, resp. páchatelom, ktorý možno od ľudského poznania požadovať, a to aspoň na úrovni všeobecného pravidla: „aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti“.

Osoba oprávnená na prijímanie platieb výživného od povinného obžalovaného, bola matka maloletého dieťaťa, K. F.. Obžalovaný je rodičom maloletého nezaopatreného dieťaťa C. F., otcovstvo ktorého bolo určené rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 5Pc/41/2018 zo dňa 15.08.2019, pričom maloletý C. F. bol zverený do osobnej starostlivosti matky a obžalovaný ako otec mal na základe rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 5Pc/41/2018 zo dňa 15.08.2019, určenú vyživovaciú povinnosť vo výške 28,79 Eur/mesačne (30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa), počnúc dňom narodenia dieťaťa, ktorú je otec povinný platiť do rúk matky vždy do 25.-teho dňa v mesiaci a povolil splácať dlžné výživné za mesiace september 2016 až august 2019 (vrátane) vo výške 1 036,44 Eur spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom september 2019, až do úplného vyrovnania dlžnej sumy, po 20,- Eur.

Z tvrdení obžalovaného, vyplýva, že výživné platil a nemá žiadne dlhy na výživnom. Svedkyňa poškodená uviedla skutočnosti, kedy obžalovaný začal platiť výživné, výživné uhradil aj v mesiacoch august a september 2023. Keďže po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo o. i. určené výživné, obžalovaný výživné neplatil, bola podať trestné oznámenie. Svedkyňa sa na hlavnom pojednávaní nevedela vyjadriť k dlhu na výživnom ani k sume, ktorá bola obžalovaným uhradená a poukázala výlučne na vyjadrenie v prípravnom konaní, na šeky - poštové poukážky, ktoré predložila.

V podanej obžalobe sa obžalovanému kládlo za vinu neplnenie vyživovacej povinnosti, a to za obdobie od decembra 2019 až doposiaľ, kedy za uvedené obdobie mal obžalovanému vzniknúť dlh na výživnom v sume najmenej 1 468,54 Eur. Podľa rozhodnutia Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 5Pc/41/2018 zo dňa 15.08.2019, je obžalovaný A. B. povinný prispievať na výživu na maloletého C. F. sumou 28,79 Eur/mesačne (30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa), počnúc dňom narodenia dieťaťa, ktorú je povinný platiť do rúk matky vždy do 25.-teho dňa v mesiaci. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že na základe šekov na úhradu a výpovede svedkyne poškodenej, bolo zistené, že zo strany obžalovaného bola suma bežného výživného uhradená v plnej výške. Obžalovaný v stíhanom období zaplatil sumu prevyšujúcu sumu bežného výživného, keď od decembra 2019 až doposiaľ uhradil výživné vo výške 1 550,- Eur. Za stíhané obdobie, od decembra 2019 doposiaľ, mal pritom zaplatiť výživné vo výške 1 320,47 Eur (reflektujúci tiež výkon väzby obžalovaného v období od januára 2021 do marca 2021). Vychádzajúc teda zo zabezpečených dôkazov v súdnom konaní, z poštových poukážok a výpovede svedkyne poškodenej, obžalovaný v stíhanom období uhradil bežné výživné v rozsahu

prevyšujúcom súdom mu uloženú povinnosť, a teda nemožno mu klásť za vinu neplnenie vyživovacej povinnosti.

Okrem uvedeného, zo správy ÚVV a ÚVTOS Košice zo dňa 11.02.2021, bolo preukázané, že v období od 18.01.2021 do 24.03.2021, teda aj v stíhanom období, bol obžalovaný vo väzbe a zároveň bola preukázaná skutočnosť, že obžalovaný dňa 19.01.2021 v ÚVV a ÚVTOS Košice nahlásil vyživovaciu povinnosť k maloletému C. F.. Z vykonaných dôkazov bolo teda preukázané, že obžalovaný po nastúpení do výkonu väzby si splnil svoju povinnosť v tejto súvislosti a nahlásil vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu. Obžaloba však túto skutočnosť v podanej obžalobe nereflektovala, napriek tomu, že už zo zabezpečených listinných dôkazov v prípravnom konaní vyplývalo, že obžalovaný bol vo výkone väzby, kde nahlásil vyživovaciu povinnosť, pričom obžaloba ako súčasť stíhaného obdobia vymedzila aj toto obdobie, obdobie výkonu väzby. Súd mal na základe uvedeného za to, že za uvedené obdobie od januára 2021 do marca 2021 nie je možné obžalovanému klásť za vinu neplnenie vyživovacej povinnosti.

Napokon súd dopĺňa, že vychádzajúc z podanej obžaloby, v tejto bolo zahrnuté tiež dlžné výživné vo výške 1 036,44 Eur, a to za obdobie od septembra 2016 do augusta 2019. Na tomto mieste súd poukazuje na skutočnosť, že stíhané obdobie, tak ako bolo prokuratorkou v podanej obžalobe vymedzené, predstavovalo časový úsek od decembra 2019 doposiaľ, z ktorého stíhaného obdobia súd aj vychádzal. Nadväzujúc na uvedené, dlžné výživné vo výške 1 036,44 Eur sa však vzťahuje na obdobie od septembra 2016 až do augusta 2019, teda na obdobie, ktoré v celom jeho rozsahu stíhanému obdobiu predchádza a na toto sa nevzťahuje.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie zamerané na zistenie, či obžalovaný v stíhanom období od decembra 2019 doposiaľ neplnil vyživovaciu povinnosť najmenej dva mesiace v období dvoch rokov. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť dodatočne splnil, čo viedlo súd k záveru, že nie je možné uznať obžalovaného za vinného.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní súd zistil, že trestnosť prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona zanikla, nakoľko trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a obžalovaný uhradil dlžné výživné skôr, ako sa súd odobral na záverečnú poradu. Preto súd z dôvodu uvedeného v § 285 písm. f) Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Poprad. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.